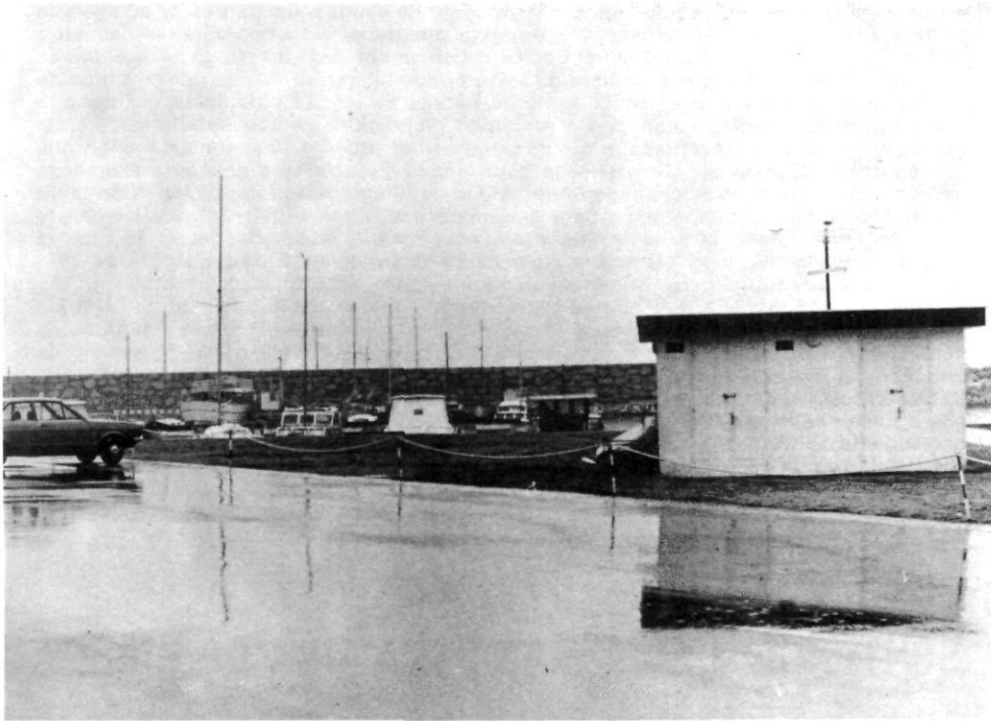

L'ESTARTIT DIU PROU AL NÀUTIC

Aviat farà tres anys que PRESENCIA va dedicar un número als ports esportius. El reportatge que vaig fer jo mateix sobre el de l'Estartit s'intitulava així: "Un disbarat legal". Amb aquestes paraules fèiem referència a l'entrevista mantinguda amb en Joan Ferrer, llavors tinent d'alcalde, qui em deia textualment: «El port és totalment legal i no hi ha res a fer en contra, però l'edifici de tres plantes que el Club Nàutic vol aixecar no es farà. Ja els hem dit que no».

Caseta actual de serveis, prop de la qual es preveu l'edificació del nou edifici que ocuparia uns 250 metres quadrats. Un nou atemptat contra aquest racó de la Costa Brava.

Jo el vaig voler fer esclovellar una mica més i li vaig insistir:

—No, en què?

—**Hem dit que no, primerament a que no fessin cap tancat entorn del club. I direm que no a l'edifici, si presenten el projecte.** Han passat gairebé tres anys des d'aquella entrevista (maig del 74), i veus ací que ara el Club Nàutic ha presentat per fi el projecte. El "Boletín Oficial de la Provincia" el posava a informació pública el passat dia 23 de desembre. Es tracta, certament, d'un projecte que sembla humil, senzill: "només" es demana permís per a construir un edifici de planta baixa, de quatre o cinc metres d'altura, que "només" ocuparia una superfície de 250 metres quadrats. Es diu que "només" es pretén dotar el port esportiu d'"instal·lacions inherents al funcionament de la dàrsena". Res; unes dutxes, uns wàters, unes sales de descans...

Però el perill és molt gran cara el futur. Perquè el mateix projecte preveu l'ampliació de la superfície edificable fins als quatre-cents metres, i preveu la construcció d'altres dependències reservades als socis del club. I això és el que temen amb bon fonament els qui han iniciat una campanya d'oposició al projecte. "Poc a poc se'ns menjaran tot l'Estartit", em diuen amb sorna.

"ENS HAN ROBAT LA PLATJA"

En arribar a l'Estartit vaig a prendre un cafetot

al Bar Bernat. És el més antic de la població, de quan pràcticament el poble estava integrat només per pescadors. D'entrada veig l'avi Modest seguit vora el foc. Diu que em recorda molt bé de l'altra vegada que vaig estar per ací.

—**Ja li vaig dir que ens havien robat la platja! Ho veu com ens varen enganyar?** El vell llop de mar està empipat. Des de la seva joventut estava acostumat a contemplar el mar sense moure's del darrera d'aquestes portes i finestres. Ara ja no pot fer-ho: una plataforma de ciment i el mur de l'espigó al fons li tapen la vista.

—**Sabeu el que havíem d'haver fet? Quan va arribar el primer camió de material l'havíem de tirar al mar i s'hauria acabat. Ara no podem veure si hi ha o ni ha les barques a es moll... Ara no saps si ets a Girona o a Ripoll.**

Un altre home més jove que li fa companyia intervén: «**Però és que tampoc es tracta de veure mar o no veure'n... El que es tracta és d'una qüestió d'estètica.**»

La mestressa del bar també s'hi fa sopes: «**Era el racó més bonic de l'Estartit...**».

Arriba en Bernat, l'amo del bar. Em saluda: «**Ah, vostè és l'amic de l'Esteve Guerra! Veu: els de Roses varen parar el projecte, gràcies a l'experiència nostra...**».

Després afegeix: «**Això serà un niu de corrupció. No hi ha solució per a renovar l'aigua de l'interior del moll.**»

QUATRE PRECS DELS VEÏNS

L'escrit que aquest dies signen els veïns de l'Estartit acaba amb quatre peticions concretes. Són aquestes:

1.ª - Que l'ajuntament se senti afectat per la construcció del mencionat edifici.

2.ª - Que aquest sentiment el faci reclamar oficialment dins el període hàbil.

3.ª - Que, si malgrat la seva reclamació i totes les que es puguin presentar per particulars o entitats, el Ministeri d'Obres Públiques dona la concessió sol·licitada pel Club Nàutic, l'Ajuntament de Torroella negui la corresponent i necessària llicència d'obres.

4.ª - Que no es descarti per part de l'Ajuntament la possibilitat que algun dia, i revocant les lleis i ordres ministerials que calgui, torni a ser beneficiós per tot el poble l'espai ocupat pel port en la forma que els possibles estudis de les necessitats sociològiques i urbanístiques de l'Estartit ho determinin.

Aquest cop, els promotors del projecte no podran pas tornar a dir: «com que el poble no va dir res en contra...».

PRESIDENT DEL PÒSIT: NO ESTEM D'ACORD

Anem a fer unes fotografies del port i de la petita barraca construïda pels mínims serveis. Casualment trobem el President del Pòsit de Pescadors, el senyor Masseguer. Ens eixopluguem sota una vela d'una botiga.

—Com veuen el projecte els pescadors?

—**Home; nosaltres, com a pescadors, no podem opinar... Estem força contents de l'espai que ens han concedit...**

—Així no teniu problemes amb el Club Nàutic?

—**Sí que n'hem tingut i hem hagut de lluitar perquè ens deixessin lloc.**

—Bé, i com a veí de l'Estartit, què en penseu?

—**No m'hi agrada, però el faran.**

Un altre pescador que l'acompanya em dona una resposta a l'estil anglès: «El poble està conforme en que no el facin...». Tot seguit m'expliquen que fa un any —el 16 de gener del 1976— ja tingué lloc una reunió convocada per l'Ajuntament a la qual hi assistiren: 6 representants de l'Associació de Veïns; 6 de la Confraria de Pescadors; 6 del Casal del Montgrí; 6 de la Germandat de Llauredors, i un representant de la Comunitat Turística de la Costa Brava. Es tractava de discutir un avantprojecte molt semblant a l'actual projecte.

—I què es va dir?

—**Doncs, la majoria va dir que NO al projecte. Només en Narcís Coll (President actual de la Comunitat Turística), i en Josep Bou, treballador del Club Nàutic, varen dir que sí. Llavors l'Ajuntament va**

elaborar un informe negatiu, recolzat amb més d'un centenar de signatures. Els tràmits varen fer el seu curs i ara el projecte ha sortit a informació pública, malgrat l'oposició general.

—I ara l'Ajuntament no ha convocat una nova reunió?

—Sí; sembla que aquesta mateixa setmana es farà, però no sabem com anirà (escrivim això el 24, al migdia).

—Acceptarà el projecte l'Ajuntament?

—Fa de mal dir... El port és incomplet, és cert. Ara bé, el que no estem d'acord és que es construeixi l'edifici al bell mig del port.

Després m'expliquen que el Club Nàutic sembla que va intentar fer tractes amb el propietari de l'edifici on té instal·lats provisionalment els seus serveis en l'actualitat. Un edifici ubicat enfront mateix de l'espigó, pel camí de les Medes. El Club volia comprar-lo, però l'amo els en va demanar 18 milions de pessetes i es va abandonar l'operació perquè els del Club ho trobaven massa car. «Ara busquen una concessió que els surti més econòmica», em diu el meu acompanyant de Torroella. «Si els fan la concessió de la zona pública els resultarà a 0 pessetes el pam quadrat», observa amb ironia.

EL PORT ESTÀ MAL FET

Dono una llambregada al port esportiu que tenim al davant. Està ple de petites barquetes, però no es veu gaire ningú enlloc. Ja és un fet consumat, consumat pràcticament d'esquenes al poble que, quan volgué reaccionar, ja no hi va ser a temps.

—Què tal funciona?

—El port està mal fet —em diu el President del Pòsit—, almenys pel que fa a la bocana d'entrada.

—Per què?

—Perquè té molt poc calat, entre tres i quatre metres, i quan bufa el Llevant o el Xaloc ja s'ha de tancar el port. Els cops de mar s'aixequen en punta i rompen, és a dir, tomben les embarcacions.

—I ha tingut alguna repercussió a la platja?

—També, també... La platja de Griells ha quedat sense sorra. I això que fa dos o tres anys que encara s'hi va fer una "gimkama" de motos.

—On ha anat a parar la sorra?

—La sorra ha anat a parar a darrera el port, moguda per les noves corrents marines que s'han produït.

—Veieu alguna solució?

—Jo crec que el millor és no tocar res per ara. Que no remenin més els tècnics! Perquè, si per solucionar el problema de la platja dels Griells fan un espigó allà, probablement llavors les corrents s'emportaran la sorra d'una mica més avall i hauran d'anar construint espigons fins a Begur...

GRIELLS: EN DOS ANYS, EL MAR ARRAN DE PARETS

Per últim, fem una visita a la platja de Griells. M'agradarà comprovar amb els meus propis ulls el que m'acaben d'explicar.

L'espectacle és realment impressionant. Avui l'aigua arriba ja molt a la vora de l'edifici "Artit" que fa uns anys va ser construït bastant lluny del mar. Sort que han aixecat un mur de contenció sinó les onades dels temporals probablement ja els entrarien a dins.

Em diuen que fa uns dos anys aquí hi havia uns quaranta o cinquanta metres de platja de

sorra fina. Aquí es feia el concurs de motocross. Com ha canviat el panorama!

Em diuen també que la comunitat de propietaris dels apartaments de l'"Artit" estant gestionant la construcció d'un malecò per veure si poden recuperar la sorra perduda. Estarien disposats a col·laborar econòmicament en l'obra. El port queda gairebé a un kilòmetre lluny. Però els efectes han arribat fins aquí. És el que ha passat a Llafranc i el que passarà a...

La platja dels Griells ha estat la més perjudicada per la construcció del port esportiu. La gent de l'Estartit creu que les corrents marines originades s'han emportat la sorra fins a amenaçar els edificis que abans estaven molt lluny de les onades. Tan lluny que hi havia un espai de sorra suficient com per a fer-hi curses de motocicletes. Ara, en canvi, ha calgut construir un mur de contenció per a defensar el passeig i les mateixes cases.

P. MADRENYS

EUGENI LLOS: CANVIAR EL PORT DE LLOC

Eugeni Llos, President fins fa poc de la Comunitat Turística de la Costa Brava, i ara President Honorari de la mateixa, té el seu domicili a l'Estartit. Ell va ser un dels pocs veïns que des del primer moment es va declarar en contra del projecte del port esportiu. Avui li demanem també la seva opinió respecte al projecte de construcció d'un nou edifici. Heus aquí la seva resposta.

«Per a mi l'error ja ve de més anys enrera. Concretament dels voltants del 1944 quan es va fer la dàrsena per defensar el poble dels temporals de Llevant i tenir un refugi pels pescadors. Llavors s'havia d'haver construït l'espigó més enllà, més cap a la Barra. Ha resultat que en fer el port esportiu es volgué aprofitar aquest espigó vell, allargant-lo una mica més. D'aquesta manera es varen carregar el millor racó del poble i la seva platja.

Jo sé que els ports esportius són necessaris i, per tant, crec que pensant en una Costa Brava millor i en temps de futur el que haurien de projectar seria l'ampliació del port cap allà on ja s'havia de fer el primer. Allà podria tenir moltes amarres i el calat suficient per a tota classe de iots, i allà hi podrien fer tots els edificis necessaris, sempre que tinguessin una dignitat arquitectònica i no estiguessin renyits amb el paisatge.

En el moment actual, fer l'edifici que tenen projectat suposa: a) Fer quelcom que desdii de la fesomia de l'Estartit vell, davant del qual s'ha de construir. b) És cert que manquen serveis, com sanitaris, dutxes, etc., però fer-los allà significa que els desaigües aniran a parar al mateix port, perquè difícilment podran empalmar-los amb el col·lector general que passa a un nivell més alt. I l'aigua del port ja és prou bruta i ja feia pudor l'estiu passat. c) Malgrat que és cert que el port esportiu no està acabat, tota persona marinera sap que la seva entrada és difícilíssima i molt perillosa, i no sols en dies de temporal sinó també en dies de Llevant. Per tant, posats a fer obres, sembla molt més important fer aquelles que vagin encaminades a la seguretat física de les persones, com són les rectificacions oportunes als espigons, que no pas aquests edificis que estan projectats i que són evidentment antipopulars.

Com que crec en la bona fe dels elements rectors del Club Nàutic espero que des d'aquest moment tinguin en compte aquests suggeriments i pensin en el gran port esportiu que l'Estartit podria tenir i que podria ser el gran port de la Costa Brava, semblant al del Club de Mar de Palma de Mallorca. Que facin, doncs, el que he dit abans i que deixin córrer uns projectes migrats que no porten enlloc».